

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20C/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201025
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr., LL.M. Ivana Stehlíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618201025.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Ivanou Michalíkovou, v právnej veci žalobkyne: G. W.č, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: M. M. XXXX/X, XXX XX U. O. - S. - D., právne zastúpená advokátom JUDr. Milanom Trnovským, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Štefánikova 1361/4, proti žalovanému: W. W.c.č, nar. XX.XX. XXXX, trvale bytom: T. G. XXX/X, XXX XX U. O.Á. - A., právne zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Jančim, so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu pripadá do výlučného vlastníctva žalobkyne:

- posteľ čierna v hodnote 300 eur,
- nábytková zostava hnedá (komoda, vitrína dvojdvierová presklená vysoká, vitrína dvojdvierová presklená nízka, vitrína policová) v hodnote 400 eur,
- televízor v hodnote 150 eur,
- koberec malý hnedý v hodnote 7,50 eur,
- zostatok na účte vedený vo S., a.s., č. ú.: IBAN: Z.XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške13.927,47 eur

spolu v hodnote 14.784,97 eur.

Z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu pripadá do výlučného vlastníctva žalovaného:

- konferenčný stolík v hodnote 120 eur,
- vitrína jednodverová presklená (2 ks)v hodnote 448 eur,
- nočný stolík v hodnote 78 eur,
- komoda 8 zásuvková v hodnote 277 eur,
- zrkadlo v hodnote 126 eur,
- komoda v hodnote 252 eur,
- TV stolík v hodnote 156 eur,
- jedálenský stôl v hodnote 330 eur,
- jedálenské stoličky 8 ks v hodnote 664 eur,
- sedacia súprava rohová v hodnote 800 eur,
- kuchynská linka v hodnote 8.000 eur,
- skrine Rolldor v hodnote 500 eur,
- koberec veľký hnedý v hodnote 60 eur,
- koberec malý hnedý v hodnote 7,50 eur,
- šatník na mieru v hodnote 500 eur,
- zostatok na účte vedený v H. N., a.s., č. ú.: IBAN: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo výške 3.066,33 eur,

- stavba - rodinný dom, súp. č. XXX, postavený na pozemku Parcely reg. C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 2098/188 a pozemky Parcely reg. C-KN evidované na katastrálnej mape parcelné č. 2098/39 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 644 m², parcelné č. 2098/49 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m² a parcelné č. 2098/188 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 225 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, Katastrálny odbor, pre katastrálne územie A., mesto Liptovský Mikuláš, okres Liptovský Mikuláš v hodnote 274.000 eur

(z toho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí suma 251.302 eur),

spolu v hodnote 266.686,83 eur.

II. Záväzok zo zmluvy o pôžičke vo výške 6.000 eur, ktorú uzavrel žalovaný s veriteľom W. W., nar. XX.XX.XXXX, p r e b e r a j ú strany sporu v rovnakom pomere.

III. Záväzok zo zmluvy o pôžičke vo výške 1.500 eur, ktorú uzavrel žalovaný s veriteľom F. W., nar. XX.XX.XXXX, p r e b e r a j ú strany sporu v rovnakom pomere.

IV. Záväzok zo zmluvy o pôžičke vo výške 8.850 eur, ktorú uzavrel žalovaný s veriteľom W. Š., nar. XX.XX.XXXX, p r e b e r a j ú strany sporu v rovnakom pomere.

V. Žalovaný je p o v i n n ý vyplatiť žalobkyni titulom úplného vyrovnania jej podielu sumu 125.950,93 eur v lehote do 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 10.04.2018, sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to tak, že do jej výlučného vlastníctva sa prikážu hnutelné veci: posteľ čierna, nábytková zostava hnedá (komoda, vitrína dvojdvierová presklená vysoká, vitrína dvojdvierová presklená nízka, vitrína policová), pes plemeno labrador, farba biela, meno Fabi a do výlučného vlastníctva žalovaného sa prikáže stavba rodinného domu súpisné č. XXX a príslahlé pozemky a hnutelné veci: konferenčný stolík, vitrína jednodverová presklená, nočný stolík, komoda 8 zásuvková, zrkadlo, komoda, TV stolík, jedálenský stôl, jedálenské stoličky 8 ks, sedacia súprava rohová, kuchynská linka, skrine Rolldor, koberec veľký hnedý, koberce malé hnedé 2 ks, šatník na mieru, TV prijímač a tiež obchodný podiel vo výške 100 % spoločnosti D-TRIDÉ, s.r.o., so sídlom Františka Klimeša 696/7, Liptovský Mikuláš, pričom žalovaný je povinný vyplatiť žalobkyni sumu 150.467,25 eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a nahradiť jej trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavreli manželstvo dňa 23.11.1994 v Liptovskom Mikuláši. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/405/2015-13 zo dňa 14.01.2016 bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného rozvedené. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2016. Rozvodom manželstva zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov strán sporu. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva nebolo zrušené a k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi stranami sporu nedošlo, preto sa žalobkyňa domáha, aby vyporiadanie vykonal súd. Žalobkyňa uviedla v žalobe nehnuteľnosti, hnutelné veci a majetkové hodnoty, ktoré patrili do BSM. Nehnuteľnosti patriace do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyňa označila rodinný dom súpisné č. XXX, postavený v k. ú. A., obec Liptovský Mikuláš, aj s príslahlými pozemkami, a to pozemkom parcely registra C-KN evidovaný na katastrálnej mape parcelné č. 2098/39 o výmere 644 m² a pozemok parcely registra C-KN evidovaný na katastrálnej mape parcelné č. 2098/49 o výmere 123 m², ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, Katastrálny odbor. Hodnotu nehnuteľného majetku vyčíslila žalobkyňa na sumu 274.000 eur, pričom vychádzala zo znaleckého posudku vyhotoveného znalkyňou L.. N.D. S.. Z hnutelných vecí, ktoré nadobudli manželvia za trvania manželstva žalobkyňa uviedla v žalobe: konferenčný stolík v zostatkovej hodnote 120 eur, vitrína jednodverová presklená v zostatkovej hodnote 224 eur, vitrína jednodverová presklená v zostatkovej hodnote 224 eur, nočný stolík v zostatkovej hodnote 78 eur, komoda 8 zásuvková v zostatkovej hodnote 277 eur, zrkadlo v zostatkovej hodnote 126 eur, komoda v zostatkovej hodnote 252 eur, TV stolík v zostatkovej hodnote 156 eur,

jedálenský stôl v zostatkovej hodnote 330 eur, jedálenské stoličky 8 ks v zostatkovej hodnote 664 eur, sedacia súprava rohová v zostatkovej hodnote 1.500 eur, kuchynská linka v zostatkovej hodnote 8.000 eur, skrine rolldor v zostatkovej hodnote 500 eur, koberec veľký hnedý v zostatkovej hodnote 60 eur, koberce malé hnedé 2 ks v zostatkovej hodnote 30 eur, šatník na mieru v zostatkovej hodnote 800 eur, TV prijímač v zostatkovej hodnote 150 eur, posteľ čierna v zostatkovej hodnote 300 eur, nábytková zostava hnedá (komoda, vitrína dvojdverová presklená vysoká, vitrína dvojdverová presklená nízka, vitrína policová) v zostatkovej hodnote 400 eur a pre plemeno labrador, farba biela, meno Fabi v zostatkovej hodnote 50 eur. Závazky neuviedla žalobkyňa žiadne a do majetkových hodnôt uviedla obchodný podiel manžela vo výške 100 % spoločnosti D-TRIDÉ, s.r.o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, prezentovaný sumou 6.639 eur na základnom imaní spoločnosti, vklad splatený v plnej výške. Napriek tomu, že žalobkyňa kontaktovala žalovaného a niekoľkokrát sa dohadovali na osobnom stretnutí aj s právnymi zástupcami, k stretnutiu nikdy nedošlo a teda ani k uzavretiu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

2. Uznesením zo dňa 17.05.2018, č. k. 20C/9/2018-31, súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 29.06.2018 uviedol, že nesúhlasí s výškou výplatku vo výške 150.467,25 eur. Pokiaľ sa týka nehnuteľnosti, a to rodinného domu spolu s pozemkami v katastrálnom území A., žalovaný nesúhlasí so sumou, ktorú by mal vyplatiť vo výške polovice hodnoty nehnuteľností, ktorá je určená znaleckým posudkom. Žalovaný uviedol, že do stavby rodinného domu investoval svoje výlučné prostriedky, ako napr. sumu 928.000,- Sk (30.803,96 eur), ktorá pochádza z predaja bytu, ktorého bol výlučným vlastníkom, a ktorý nadobudol ešte pred uzatvorením manželstva so žalobkyňou. Jednalo sa o byt č. X na X. poschodí bytového domu Z. Č.. XXXX, na ulici N. v U. O. a k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu. Taktiež je potrebné podľa názoru žalovaného zohľadniť a vziať do úvahy nielen výšku investovaných výlučných prostriedkov žalovaného, ale aj výšku zhodnotenia nehnuteľnosti týmito výlučnými investíciami žalovaného. Žalovaný uviedol, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patria aj záväzky, o ktorých žalobkyňa má vedomosť, a to jednak pôžička od syna W. W., vo výške 370.000 Sk a 6.000 eur, pričom tieto zapožičané finančné prostriedky boli investované do rodinného domu a doteraz neboli vrátené. O poskytnutí pôžičiek predložil žalovaný čestné vyhlásenie syna. Ďalej predložil čestné vyhlásenie syna F. W., že v roku 2014 požičal svojmu otcovi spolu 2.100 eur, z čoho 600 eur bolo poskytnutých na ubytovanie bratovi O. W. a 1.500 eur bolo určených pre otca, teda žalovaného na 3 mesačné splátky úveru. Takisto existuje záväzok voči sestre žalovaného W. Š., vo výške 8.850 eur, ktorý nebol doposiaľ splatený. K uvedenému predložil žalovaný uznanie dlhu zo dňa 21.03.2015. Počas manželstva vznikol tiež záväzok voči banke S., a.s., pri ktorom sa jednalo o kartu, na ktorú bolo požičaných 4.000 eur, tento dlh bol postúpený na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorá v roku 2016 začala vymáhať od žalovaného sumu 2.061,39 eur. Pokiaľ sa týka obchodného podielu v spoločnosti D-TRIDÉ, s.r.o., žalovaný uviedol, že táto spoločnosť je nefunkčná, je tu možnosť vyhlásenia konkurzu alebo likvidácie spoločnosti. Žalovaný nemá ďalej záujem figurovať v tejto spoločnosti ako jediný spoločník. Čo sa týka vyporiadania hnuťelných vecí, s rozdelením žalovaný súhlasil, no nesúhlasil s ohodnotením jednotlivých hnuťelných vecí, nakoľko veci, ktoré majú pripadnúť žalobkyňi, sú značne podhodnotené a zostatková hodnota vecí, ktoré majú pripadnúť žalovanému, je ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva značne nadhodnotená, pričom možno povedať, že niektoré veci nemajú žiadnu hodnotu. Navyše zo strany žalobkyne neboli uvedené všetky hnuťelné veci nadobudnuté počas trvania manželstva, ktoré zobrala zo spoločnej domácnosti, napr. 2 obrazy, jeden s motívom slnečnice a druhý s motívom kvetinovej vázy od slovenského maliara, pričom ich hodnota je rádovo niekoľko tisíc eur.

3. Uznesením zo dňa 02.07.2018 č. k. 20C/9/2018-49 súd vyzval žalobkyňu, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalovaného a uviedla ďalšie skutočnosti a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobkyňa v replike zo dňa 16.07.2018 uviedla, že tvrdenie žalovaného, že do stavby rodinného domu investoval výlučné prostriedky, a to sumu 928.000,- Sk, ktorá pochádzala z predaja bytu, ktorého bol výlučným vlastníkom, a ktorý nadobudol ešte pred uzavretím manželstva so žalobkyňou, nie je pravdou. Podľa kúpnej zmluvy, ktorú predložil samotný žalovaný jednoznačne vyplýva, že byt predali účastníci, a to W. W. s manželkou G.D. a tento predaj sa realizoval až po tom, ako žalobkyňa a rozvedený manžel nadobudli predmetný byt od predávajúceho Stavebného bytového družstva Liptovský Mikuláš. Na základe uvedeného žalobkyňa tvrdí, že byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a

žalovaný nebol jeho výlučným vlastníkom. Pokiaľ sa týka pôžičiek, ktoré uvádzal žalovaný, žalobkyňa súhlasí s vypočítaním osôb, voči ktorým ako veriteľ mal vzniknúť za trvania manželstva dlh. Pokiaľ sa týka záväzku voči S., a.s., vo výške 4.000 eur, o tomto nemá žalobkyňa žiadnu vedomosť. Pokiaľ sa týka hnutelných vecí, ktoré mala žalobkyňa zobrať zo spoločnej domácnosti, žalobkyňa uviedla, že žalovaný neuviedol, o aké veci sa malo jednať. Pokiaľ sa jedná o obraz s motívom slnečnice, tak ten sa nachádza v suteréne domu (aspoň v čase opustenia domácnosti zo strany žalobkyne tam bol), pričom druhý obraz s motívom kvetinovej vázy od slovenského maliara bol nadobudnutý z finančných prostriedkov žalobkyne a nadobudnutý darom od jej otca.

4. Uznesením zo dňa 18.07.2018, č. k. 20C/9/2018-64, súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne a uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný v duplike zo dňa 03.08.2018 uviedol, že s výškou výplatku naďalej nesúhlasí. Pokiaľ sa týka záväzku voči S., a.s., vo výške 4.000 eur, navrhol žalovaný vykonať dôkaz, a to zabezpečiť listiny od spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., resp. banky S., a.s. Pokiaľ sa týka bytu č. X na X. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX na ulici N. S. U. O., spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, podľa názoru žalovaného tento byt nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože podľa rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 18.09.1980 bol pridelený žalovanému na základe uznesenia predstavenstva družstva č. 52/80 zo dňa 26.06.1980. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11C/93 zo dňa 22.02.1994 súd rozhodol, že nájomcom predmetného bytu bude ďalej ako člen družstva žalovaný, pričom tento rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 12Co/2145/94 zo dňa 21.07.1994. Žalobkyňa nikdy nebola členkou družstva Stavebného bytového družstva Liptovský Mikuláš a ani jej nikdy nevzniklo členstvo manželov v tomto družstve. Aj keď je žalobkyňa uvedená spolu so žalovaným ako nadobúdajúci, kde na strane prevádzajúceho je Stavebné bytové družstvo Liptovský Mikuláš, nebola žalobkyňa nikdy členkou tohto družstva. Došlo ku chybe, k omylu.

5. Súd v rámci dokazovania vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu, na pojednávaniach vypočul strany sporu, navrhnutých svedkov F. W., W. W.G., W. Š. a A. N. a na základe skutočností, ktoré vyplynuli z ich výpovedí, ako aj na základe listinných dôkazov založených v spise. Súd sa oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/405/2015, pripojeným spisom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11C/227/93, znaleckým posudkom znalkyne L.. N.D. S. zo dňa 08.08.2017, výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Žilina pre spoločnosť s obchodným menom D-TRIDÉ, s.r.o., kúpnu zmluvou zo dňa 26.03.2004, čestným prehlásením W. W. zo dňa 19.02.2018, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 20.11.2011, čestným vyhlásením F. W. zo dňa 19.02.2018, uznaním dlhu zo dňa 21.03.2015, oznámením pred podaním žaloby spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., zo dňa 15.08.2016, Zmluvou č. 1694-144/2002 zo dňa 12.03.2002, vyjadrením EOS KSI Slovensko, s.r.o., zo dňa 19.09.2018, prihláškou do Stavebného bytového družstva zo dňa 14.08.1979, poštovými poukázkami na sumu 3.000 Sk a 200 Sk z roku 1979, rozhodnutím o prijatí za člena zo dňa 20.09.1979, poštovými poukázkami na sumu 18.000 Sk a 300 Sk zo dňa 17.09.1980, rozhodnutím o pridelení družstevného bytu zo dňa 26.06.1980, vyjadrením Z. Z., a .s., zo dňa 28.01.2019, nariadením daňovej exekúcie zo dňa 28.08.2018, rozhodnutím o zrušení registrácie pre daň zo dňa 01.02.2018, vyjadrením S., a.s., zo dňa 30.01.2019, potvrdením A. N., a.s., zo dňa 20.08.2015, zmluvou o úvere Pôžička na bývanie zo dňa 16.08.2010, vyjadrením S., a.s., zo dňa 20.03.2019, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise, pričom súd zistil a ustálil nasledovný skutkový stav:

6. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 4C/405/2015 súd zistil, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 14.01.2016, č. k. 4C/105/2015-13, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2016. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 11C/227/93, súd zistil, že žalovaný sa domáhal proti bývalej manželke I. W. zrušenia práva spoločného nájmu bytu. Rozsudkom zo dňa 22.02.1994, č. k. 11C/227/93-25, súd zrušil právo spoločného nájmu družstevného bytu, nachádzajúceho sa v U. O.L. D. X. N., V. H. N. Č.. X, pričom za nájomcu uvedeného bytu súd určil ako člena družstva navrhovateľa W. W., v súdenom prípade žalovaného. Rozsudkom zo dňa 21.07.1994, č. k. 12Co/2145/94-38, Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.08.1994.

7. Podľa Znaleckého posudku č. 44/2017 vypracovaného znalkyňou L.. N. S. dňa 08.08.2017 bola všeobecná hodnota nehnuteľností, a to rodinného domu súpisné č. XXX spolu s pozemkami parcelné č. 2098/39, parcelné č. 2098/49 a parcelné č. 2098/188, ocenené na sumu 274.000 eur.

8. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, oddiel Sro, vložka číslo: 18219/L pre obchodnú spoločnosť s obchodným menom D - TRIDÉ, s.r.o., so sídlom Františka Klimeša 696/7, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 695 718, jediným spoločníkom tejto spoločnosti a jediným konateľom spoločnosti je žalovaný. Spoločnosť bola zapísaná do obchodného registra dňa 08.11.2006. Základné imanie spoločnosti tvorí vklad jediného spoločníka vo výške 6.639 eur.

9. Podľa Kúpnej zmluvy zo dňa 26.03.2004, spísanej formou notárskej zápisnice, prevodcovia W. W.G. a manželka G. W. kúpnu zmluvou previedli nadobúdateľom L.. F. A. a manželke L.. V. A. byt č. X D. X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX na ulici N. S. U. O.L., ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu za kúpnu cenu vo výške 683.800 Sk (22.698 eur).

10. Podľa čestného vyhlásenia zo dňa 19.02.2018 W. W. O., D.. XX.XX.XXXX, prehlásil, že v roku 1999 požičal svojmu otcovi W. W. Z., D.. XX.XX.XXXX, sumu 370.000 Sk na kúpu pozemku. Podľa príjmového dokladu zo dňa 20.11.2011 W. W. O.. dal za účelom pôžičky sumu 6.000 eur W. W., nar. XX.XX.XXXX. Podľa čestného prehlásenia zo dňa 19.02.2018 F. W., nar. XX.XX.XXXX, prehlásil, že v roku 2014 požičal otcovi spolu sumu 2.100 eur, z toho 600 eur bolo poskytnutých na ubytovanie pre jeho brata O. W. a 1.500 eur bolo poskytnutých otcovi na tri mesačné splátky hypotekárneho úveru. Podľa Uznania dlhu zo dňa 21.03.2015 žalovaný uznal svoj dlh vo výške 8.850 eur, ktoré mu požičala jeho sestra W. Š., nar. XX.XX.XXXX.

11. Podľa Zmluvy č. 1696-144/2002 zo dňa 12.03.2002 predávajúci Stavebné bytové družstvo Liptovský Mikuláš, so sídlom Kollárova 3588, Liptovský Mikuláš, IČO: 222 011 a nadobúdajúci W. W.Č. s manželkou G. W. uzavreli kúpnu zmluvu, na ktorej základe nadobudli žalobkyňa a žalovaný byt č. X D. X. A. N. W. D. X. N. XXXX/X, vrátane jeho príslušenstva za kúpnu cenu 4.568 Sk.

12. Podľa prihlášky evidenčné č. 190401 zo dňa 14.08.1979 sa žalovaný prihlásil za člena Stavebného bytového družstva, pričom ako dátum vstupu do Stavebného bytového družstva je na prihláške uvedený deň 20.09.1979. Podľa podacieho lístka z roku 1979 uhradil žalovaný Stavebnému bytovému družstvu sumu 3.200 Kčs, z toho 200 Kčs ako zápisné a 3.000 Kčs ako základný členský vklad. Podľa Oznámenia predstavenstva SBD dňa 20.09.1979 bol prijatý žalovaný ako člen Stavebného bytového družstva v Liptovskom Mikuláši. Podľa podacích lístkov zo dňa 17.09.1980 uhradil žalovaný Stavebnému bytovému družstvu v Liptovskom Mikuláši sumu celkovo 18.300 Kčs, z toho 18.000 Kčs ako členský podiel a 300 Kčs ako poplatok za 1. pridelenie bytu. Podľa Rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 26.06.1980 bol žalovanému pridelený byt pozostávajúci z troch izieb, kuchyne a príslušenstva.

13. Podľa potvrdenia Z. Z.D., a.s., na meno W.V. W., nar. XX.XX.XXXX ku dňu 10.02.2016 banka nevedla žiaden účet. Podľa vyjadrenia H. N., a.s., zo dňa 30.01.2019 banka viedla účet žalovaného a jeho zostatok ku dňu 09.02.2016 predstavuje sumu 3.066,33 eur. Podľa vyjadrenia S. banky, a.s., zo dňa 30.01.2019 táto banka nevedla účet žalovaného, nakoľko bol zatvorený dňa 05.10.2015. Podľa vyjadrenia S.Ú. banky, a.s., zo dňa 20.03.2019 banka viedla účet žalobkyne a jej zostatok na tomto účte ku dňu 10.02.2016 predstavoval sumu vo výške 13.927,47 eur.

14. Podľa Daňového exekučného príkazu zo dňa 28.08.2018 Daňový úrad Žilina nariadil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu vedeného poskytovateľa platobných služieb na daňového dlžníka D - TRIDÉ, s.r.o., so sídlom Františka Klimeša 696/7, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 695 718, na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 1.020 eur. Podľa Rozhodnutia Daňového úradu Žilina zo dňa 01.02.2018 daňový úrad zrušil registráciu pre daň a určil právnickej osobe D - TRIDÉ, s.r.o. deň 28.02.2018, uplynutím ktorého prestáva byť platiteľom dane. Uplynutím tohto dňa končí prebiehajúce zdaňovacie obdobie a zaniká platnosť osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty a platnosť identifikačného čísla pre daň a začína plynúť 10-dňová lehota na odovzdanie osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty Daňovému úradu Žilina.

15. Z výpovede svedka A. N. dňa 23.01.2019 (brat žalobkyne) vyplynulo, že otec im dal dvakrát finančné prostriedky. Väčší obnos peňazí bol po tom, ako otec predal roľu, bolo to po 3.000 Sk každému zo súrodencov. Potom z vkladnej knižky im otec dal po 20.000 Sk. Peniaze dostali všetci súrodenci, on, starší brat Peter a žalobkyňa. On si zakúpil za tieto finančné prostriedky motorovú pílu v roku 2006 za kúpnu cenu 18.000 Sk. S bratom v kontakte nie je, preto nevedel uviesť, čo urobil s týmito finančnými prostriedkami, akým spôsobom s nimi naložil. Pokiaľ sa týka sestry (žalobkyne), uviedol, že pri jednej z návštev ukazovala otcovi obraz, ktorý si za tieto finančné prostriedky kúpila. Na obraze boli namaľované kvetiny.

16. Z výpovede svedkyne W. Š. dňa 23.01.2019 (sestra žalovaného) vyplynulo, že v roku 2014 požičala žalovanému 8.850 eur. Vtedy prišiel brat za ňou do práce. Uviedol, že nemá na splátky úveru a je v zúfalej situácii, preto mu za týmto účelom peňažné prostriedky poskytna. V roku 2015 spísali o pôžičke aj papier, nakoľko sa dohodli v roku 2014, že do jedného roka jej peniaze vráti, ale keďže žalovaný peniaze nevracal a ona chcela mať nejakú záruku a garanciu, žalovaný podpísal uznanie dlhu dňa 21.03.2015.

17. Z výpovede svedka F. W. dňa 04.02.2019 (syn žalovaného) vyplynulo, že otcovi požičal viackrát finančné prostriedky, jedenkrát na úhradu internátu pre nevlastného brata O., bola to suma 600 eur, ktorú otcovi odovzdal v hotovosti. Druhýkrát mu pomáhal pri splácaní úveru, boli to tri splátky približne v sume 1.500 eur. Pokiaľ sa týka splatnosti, dokedy mal otec požičané prostriedky vrátiť, svedok uviedol, že neohraničoval konkrétnym dátumom kedy, iba otcovi povedal, že mu má vrátiť až vtedy, keď bude mať finančné prostriedky k dispozícii. Pokiaľ sa týka čestného vyhlásenia, v ňom uviedol, že požičal peniaze v roku 2014, preto že nepožičiaval všetky peniaze naraz, ale dával otcovi postupne, a preto keď pri výpovedi uviedol, že to bolo v roku 2017, tak vtedy naposledy peniaze svojmu otcovi poskytol.

18. Z výpovede svedka W. W. dňa 04.02.2019 (syn žalovaného) vyplynulo, že prvýkrát poskytol otcovi peniaze v roku 1999 v sume okolo 370.000 Sk, druhýkrát v roku 2011 vo výške 6.000 eur. Požičiaval otcovi peniaze na dom, keď potreboval. Keď mu požičiaval druhýkrát, bolo to na chod domácnosti, na opravy domu a podobne, a tiež aj na splátku hypotéky na dom. Pokiaľ sa týka vrátenia požičaných peňazí, konkrétny dátum otcovi nestanovil. Povedal mu, že mu vráti, keď bude mať. Pokiaľ sa týka toho, že od času, kedy prvýkrát požičiaval peniaze v roku 1999 ubehlo už 20 rokov a nežiadal nikdy od otca vrátiť peniaze, tieto peniaze dal ako dar, pretože, kde má otec postavený dom sú dva pozemky a plán bol taký, že na zadnom pozemku by si svedok mohol zariadiť časom vlastné bývanie. Po vykonanom dokazovaní súd spor nasledovne právne posúdil:

19. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

20. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

21. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

22. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

23. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

24. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je dôvodná, keďže manželstvo strán zaniklo rozvodom (rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/105/2015-13, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.02.2016), ku dňu zániku manželstva existoval majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nedošlo k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žaloba bola podaná v zákonnej trojročnej lehote, a to dňa 10.04.2018. Preto súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Pravidlá vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú upravené v § 150 Občianskeho zákonníka. Vychádza sa z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké a každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a každý z manželov je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov je zakotvený v § 143 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v bezpodielovom spoluvlastníctve je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy služia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jednému z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o resituácii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

25. V danej veci boli predmetom vyporiadania nehnuteľnosti (rodinný dom, súpisné č. XXX, katastrálne územie A. s príslušnými pozemkami) a hnutelné veci, uvedené vo výrokovej časti rozsudku, majetkové práva, ktoré predstavuje obchodný podiel v obchodnej spoločnosti D - TRIDÉ, s.r.o., so sídlom Františka Klimeša 696/7, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 695 718, ktorej jediným spoločníkom a jediným konateľom je žalovaný. Zároveň bolo zistené, že počas trvania manželstva boli uzavreté zmluvy o pôžičke medzi žalovaným a jeho synom W. W.č, nar. XX.XX.XXXX, synom F. W.č, nar. XX.XX.XXXX a sestrou žalovaného W. Š., nar. XX.XX.XXXX. Práva a záväzky netvoría podľa platnej právnej úpravy predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ale je možné ich vyporiadať pri zániku tohto majetkového spoločenstva (ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v širšom zmysle) a to podľa zásad platných pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd preto vykonal vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v širšom zmysle, čo znamená, že rozhodol i o tom, kto je povinný splácať spoločné záväzky, t. j. dlhy, ktoré vznikli počas trvania manželstva v súvislosti s hospodárskym a spotrebným spoločenstvom manželov. Prihliadol pritom na charakter týchto záväzkov a predovšetkým na ich účel zistený v rámci dokazovania.

26. Súd sa musel prioritne vysporiadať s obranou žalovaného, ktorý tvrdil disparitu podielov strán sporu argumentujúc, že o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí sa zaslúžil predovšetkým on, nakoľko jeho zárobok počas manželstva bol podstatne vyšší ako zárobok žalobkyne, a preto do domácnosti a do vecí, ktoré so žalobkyňou počas manželstva nadobudli, investoval predovšetkým on. Žalobkyňa sa podľa jeho názoru nijako nepodieľala na financovaní stavby rodinného domu, počas trvania manželstva to bol predovšetkým on, kto investoval do nehnuteľností, hnutelných vecí, aj na bežný chod domácnosti. Súd zdôrazňuje, že súdna prax odklon od princípu rovnosti podielov tzv. disparitu podielov označuje za postup mimoriadny a výnimočný, a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje východisko a disparita odklon od východiska parity podielov. Zákon určuje základný rámec s tým, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Pri vyporiadaní treba vziať zreteľ aj na to, ako sa ktorý z manželov pričínil o rodinu a o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku. Vyššie uvedené východiskové hľadisko o rovnosti podielu nemožno zachovať v prípade, ak si niektorý z manželov počíňal nezodpovedne, strácal úspory a rodinu poškodzoval. K určení inej než rovnakej pomeru podielov musí však predchádzať zistený skutkový stav vecí, z ktorého by bolo možné vyvodit' odôvodnenosť takejto nerovnosti podielov. Výšku podielov môže ovplyvniť skutočnosť, že niektorý z manželov sa napriek svojim schopnostiam a možnostiam nestaral o rodinu, že sa nepričinil o nadobudnutie a zveladenie spoločných vecí. Výnimočne priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku, ak jeden mal na to lepšie predpoklady ako druhý manžel, vzhľadom na jeho vzdelanie, schopnosti, profesiu, zdravie ap. Prichádzalo by to do úvahy v prípadoch, ak by jeden z manželov nevyužíval pri nadobudnutí o udržiavaní spoločných vecí pri

starostlivosti o deti a o rodinu a pri zaobstaraní spoločnej domácnosti svoje možnosti a schopnosti a svoje povinnosti neplnil riadne, alebo v prípadoch, v ktorých manželia zili oddelene a nadobudali veci do bezpodielového spoluvlastníctva vo svojich oddelených bydliskách. V súdnom prípade súd nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali stanovenie nerovných podielov vyporiadania (disparity). Tak žalovaný ako aj žalobkyňa počas trvania manželstva pracovali. Žalobkyňa vypovedala, že po celý život pracovala s výnimkou času materskej dovolenky. Jej štandardná starostlivosť o domácnosť, o spoločné dieťa strán sporu, ako aj dieťa pochádzajúce z predchádzajúceho manželského zväzku žalovaného, žalovaný nepoprel, nerozporoval. Samotná skutočnosť, že žalovaný dosahoval vyšší príjem v zamestnaní než žalobkyňa, nemôže byť samo o sebe dôvodom pre založenie disparity podielov strán sporu pri vyporiadaní ich spoločného majetku. S poukazom na vyššie uvedené súd vychádzal z toho, že v tomto konkrétnom prípade podiely manželov pri vyporiadaní ich spoločného majetku sú rovnaké.

27. Pri rozhodovaní o vyporiadaní hnutelných vecí súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, a to jednak ohľadne vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ako aj určenia ich hodnoty, lebo strany vedeli posúdiť ich skutočný stav v čase vyporiadania, pretože tieto veci poznajú a užívajú ich. Pri prikázaní hnutelných vecí jednému z bývalých manželov do výlučného vlastníctva sa súd riadil, okrem zásady rovnakosti podielov (súd nemal dôvod odchyliť sa od zásady rovnakosti podielov strán sporu na spoločnom majetku z dôvodov už uvedených), aj požiadavkami strán, aby do vlastníctva pripadli každému z nich veci, o ktoré majú záujem. Súd vychádzal zo zásady prikázania veci tomu z bývalých manželov, ktorý ju má alebo naposledy mal v držaní (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 02.12.2003 sp. zn. 22Cdo/980/2003). Súd tiež prihliadal aj na účelnosť využitia týchto hnutelných vecí (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 17.04.2007 sp. zn. 22Cdo/1274/2006), aby rozhodnutie súdu bolo nielen formálne, ale aj účelné. Na zostatkových hodnotách hnutelných vecí sa strany dohodli, vzájomne ich korigovali v priebehu konania. Súd preto prikázal do výlučného vlastníctva každého z bývalých manželov jednotlivé hnutelné veci tak, ako je to špecifikované a uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Pokiaľ sa týka huteľnej veci - obrazu, na ktorom sú vyobrazené kvetiny, žalovaný tvrdil, že tento patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žalovaná toto rozporovala tvrdiac, že obraz kúpila za prostriedky získané darom od svojho otca. Na túto skutočnosť súd vypočul svedka A. N.I., ktorý potrdil skutočnosti tvrdené žalobkyňou, že obraz bol kúpený za prostriedky, ktoré žalobkyňa dostala ako dar od svojho otca. Približne rovnakým finančným obnosom boli obdarovaní zo strany otca všetci traja súrodenci, jednak svedok, brat A., ako aj žalobkyňa. Súd vyhodnotil výpoveď svedka za vierohodnú, preto dospel k záveru, že obraz s motívom kvetinovej väzy nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko ho žalobkyňa nadobudla do vlastníctva transformáciou finančných prostriedkov, získaných darom od svojho otca. Rovnako súd nevyporiadal huteľnú vec - psa labradora menom Fabi, nakoľko z dokazovania vyplynulo, že pes uhynul. Žalovaným uvedená skutočnosť ohľadne uhynutia psa nebola popretá zo strany žalobkyne. Neexistujúca vec teda nemohla byť predmetom vyporiadania. Do výlučného vlastníctva žalobkyne súd prikázal zostatok na jej účte, vedenom vo S., a.s., č.ú.: IBAN: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 13.927,47 eur a do výlučného vlastníctva žalovaného súd prikázal zostatok na jeho účte, vedenom v H. N., a.s., č.ú.: IBAN: Z. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo výške 3.066,33 eur. Pri rozhodovaní o vyporiadaní nehnuteľností súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, a to jednak ohľadne masy nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ako aj určenia ich hodnoty, keď sa strany zhodli na cene nehnuteľností vo výške 274.000 eur vychádzajúc zo žalobkyňou predloženého znaleckého posudku L. N. S.. Strany sporu sa zhodli aj na tom, ktorý z manželov má nehnuteľnosti nadobudnúť, preto súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti označené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

28. Žalobkyňa v rámci žaloby navrhla vyporiadať inú majetkovú hodnotu - obchodný podiel žalovaného v obchodnej spoločnosti D- TRIDÉ, s.r.o., sídlo: Františka Klimeša 696/7, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 695 718, vo výške 6.639 eur, ktorá predstavuje výšku splateného vkladu jediného spoločníka. Ak manželia alebo jeden z nich za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nadobudne obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, takto získaný majetok (hodnota obchodného podielu) sa zo zákona stane súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný nadobudol obchodný podiel v uvedenej spoločnosti za trvania manželstva dňa 08.11.2006. Žalovaný namietal, že obchodná spoločnosť je nefunkčná, nevykazuje žiadnu činnosť, eviduje iba dlhy a záväzky, nemá žiaden majetok. Žalovaný predložil na preukázanie

uvedených skutočností listinné dôkazy a to rozhodnutie Daňového úradu Žilina zo dňa 01.02.2018, podľa ktorého daňový úrad zrušil registráciu pre daň a určil právnickej osobe D - TRIDÉ, s.r.o. deň 28.02.2018, uplynutím ktorého prestáva byť platiteľom dane. Uplynutím tohto dňa končí prebiehajúce zdaňovacie obdobie a zaniká platnosť osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty a platnosť identifikačného čísla pre daň a tiež Daňový exekučný príkaz zo dňa 28.08.2018, ktorým Daňový úrad Žilina nariadil daňovú exekúciu prikázaním pohľadávky z účtu vedeného poskytovateľa platobných služieb na daňového dlžníka D - TRIDÉ, s.r.o., so sídlom Františka Klimeša 696/7, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 695 718, na vymoženie daňového nedoplatku vo výške 1.020 eur. Z uvedených listinných dôkazov, najmä daňového exekučného príkazu je zrejmé, že daňový subjekt D - TRIDÉ, s.r.o. je daňovým dlžníkom, má nedoplatky na dani, ktoré doposiaľ neboli uhradené. Žalobkyňa v konaní netvrdila, že by mala vedomosť o tom, že by žalovaný vyvíjal obchodnú činnosť v rámci uvedenej obchodnej spoločnosti, preto súd prisvedčil argumentom žalovaného, že v prípade obchodnej spoločnosti D- TRIDÉ, s.r.o., ktorej je žalovaný jediným spoločníkom, ide o nefungujúcu spoločnosť. Pokiaľ sa týka hodnoty obchodného podielu vychádza sa z jeho stavu v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak z jeho ceny platnej v čase vyporiadania, určenej tzv. obvyklou cenou. Súd poznamenáva, že v tomto smere nebol navrhnutý žiaden dôkaz, z ktorého by bolo možné zistiť cenu obchodného podielu. Nakoľko má súd v sporovom konaní obmedzenú dôkaznú iniciatívu, musel vychádzať iba z tých skutočností, ktoré vyplynuli z dokazovania. Z voľne prístupných registrov finančnej správy je zrejmé, že daňový subjekt - obchodná spoločnosť D - TRIDÉ, s.r.o. je daňovým dlžníkom a aktuálna suma nedoplatkov je vo výške 3. 419,05 eur. Obchodný podiel sa oceňuje mierou účasti spoločníka na čistom obchodnom majetku spoločnosti, pričom čistým obchodným majetkom spoločnosti sa rozumie obchodný majetok spoločnosti po odpocítaní jej záväzkov. V konaní nebol tvrdený žiadny majetok spoločnosti, boli zistené iba dlhy. Potom nie je možné vyporiadavať nejakú majetkovú hodnotu, ktorá reálne nie je k dispozícii. Súd pri vyporiadaní neprihliadal na cenu obchodného podielu žalovaného v uvedenej obchodnej spoločnosti, ktorej výška nebola preukázaná. Súd sa nestotožnil s požiadavkou žalobkyne, ktorá žiadala zohľadniť sumu 6.639 eur ako hodnotu vkladu žalovaného vloženého do obchodnej spoločnosti, ktorá bola použitá zo spoločných prostriedkov, keď take to vyporiadanie peňažných prostriedkov použitých na vklad do spoločnosti nevyplýva zo zákonnej úpravy.

29. Žalovaný tvrdil, že počas trvania manželstva vznikli záväzky, a to záväzok voči obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., na ktorú spoločnosť bola postúpená pohľadávka veriteľa - S., a.s. titulom dlhu na karte vo výške 4.000 eur a tiež záväzky titulom pôžičky voči synom žalovaného W. W.č a F. W.c.č a voči sestre žalovaného W. Š.. Žalobkyňa tvrdila existenciu záväzku vzniknutého za trvania manželstva voči A. N., a. s. vo výške 4.500 eur titulom zmluvy o úvere zo dňa 16.08.2010. Pokiaľ sa týka uvedených záväzkov, boli uzatvárané len jedným z manželov. Pokiaľ sa týka záväzku žalovaného voči obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., tento záväzok súd nezahrnul do vyporiadania, nakoľko z vyjadrenia obchodnej spoločnosti zo dňa 19.09.2018, ako aj z vyjadrenia žalovaného na pojednávaní vyplynulo, že záväzok bol už splatený v plnej výške, teda v čase vyhlásenia rozsudku už neexistoval, zanikol splnením. Rovnako pokiaľ sa týka záväzku žalobkyne voči A. N., a.s., tento bol podľa potvrdenia banky zo dňa 20.08.2015 splatený v plnej výške vrátane príslušenstva dňa 20.08.2015. Vzhľadom na to, že v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov tento dlh už neexistoval, nebol ani dôvod ho vyporiadavať v rámci tohto konania. V zmysle konštantnej judikatúry, ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý uzavrel vlastným menom zmluvu o pôžičke, ak boli takto získané peniaze použité na kúpu určitej veci, t.j. bola za ne kúpená určitá majetková hodnota, patrí aj táto hodnota za splnenia ostatných podmienok bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke uzavretá platne do bezpodielového spoluvlastníctva. Záväzku manžela, ktorý takto zadovážil peniaze a povinný je ich vrátiť či už ako plnenie zmluvy o pôžičke, či ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, že zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Takýto charakter mali podľa názoru súdu zmluvy o pôžičke uzavreté v ústnej forme medzi žalovaným a W. W., nar. XX.XX.XXXX, medzi žalovaným a F.N. W., nar. XX.XX.XXXX, ako aj medzi žalovaným a W. Š., nar. XX.XX.XXXX. Zo svedeckých výpovedí uvedených veriteľov mal súd preukázané, že pôžičky boli uzavreté na účel úhrady splátok hypotekárneho úveru, ktorý zaťažoval spoločnú nehnuteľnosť vo vlastníctve strán sporu. Tieto skutočnosti neboli žalujúcou stranou spoľahlivo vyvrátené. W. W. požičal svojmu otcovi, žalovanému, dňa 20.11.2011 sumu vo výške 6.000 eur. Pokiaľ sa týka zvyšku žalovaným tvrdenej pôžičky poskytnutej synom W. W. vo výške 370.000 Sk (12.281,75 eur), svedok v čestnom vyhlásení zo dňa 19.02.2018 uviedol, že otcovi túto sumu požičal v roku 1999. Tvrdenie, že išlo o

pôžičku bolo vyvrátené výpoveďou svedka W. W., ktorý tento obnos peňazí označil ako dar na kúpu pozemku. Na túto sumu ako na záväzok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov preto súd pri vyporiadaní neprihliadal. Z. F. W. požičal svojmu otcovi v roku 2014 sumu vo výške 1.500 eur. Na sumu vo výške 600 eur, ktorá nebola použitá na spoločné veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd neprihliadal, nakoľko bolo nesporné, že požičaná suma vo výške 600 eur bola určená pre syna O. na jeho osobné potreby. Svedeckou výpoveďou W. Š. bola potvrdená existencia záväzku titulom pôžičky vo výške 8.850 eur, ktorú svedkyňa poskytla svojmu bratovi, žalovanému, keď sa dostal do finančnej tiesne a táto suma bola určená na splátky hypotekárneho úveru, ktorým bola zaťažená nehnuteľnosť patriaca do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Táto pôžička bola v ústnej forme uzavretá v roku 2014 a splatnosť bola dohodnutá v lehote jedného roka od jej uzavretia. Nakoľko žalovaný požičané peniaze v uvedenej lehote nevrátil, na požiadanie W. Š. podpísal dňa 21.03.2015 uznanie dlhu vo výške pôžičky 8.850 eur. Keďže uvedené zmluvy o požičke uzavreté len jedným z manželov, a to žalovaným, sa bezprostredne dotýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sú podľa názoru súdu právnym úkonom, týkajúcim sa spoločných vecí. Pokiaľ sa týka pôžičiek od synov žalovaného W. W. a F. W., tieto sa doposiaľ nestali splatnými, nakoľko obaja zhodne uvádzali, že otcovi uviedli, že im má požičané peniaze vrátiť, keď bude mať k dispozícii peňažné prostriedky na ich vrátenie. Splnenie týchto záväzkov teda veriteľa ponechali plne na vôľu dlžníka. Podľa názoru súdu by bolo nespravodlivé, aby za takejto situácie, keď aktuálne nie je ani hrozba vymáhania dlhu zo strany veriteľov a nie je ani jasné, či vôbec takáto situácia nastane, aby súd zaviazal na úhradu týchto záväzkov len jednu stranu a zohľadňoval to pri konečnom vyporiadaní. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa súdu javilo spravodlivé, aby bol záväzky z uvedených pôžičiek prebrali strany sporu rovnakým dielom.

30. Pokiaľ sa týka pôžičky od W. Š.O., ktorá bola poskytnutá žalovanému v roku 2014, žalobkyňa voči tejto vzniesla námietku premlčania. Nakoľko pokiaľ bola pôžička poskytnutá v roku 2014 a podľa dohody zmluvných strán mala byť zaplatená do jedného roka, t.j. najneskôr do 31.12.2015, potom je podľa názoru žalobkyne tento záväzok už premlčaný, pretože uplynula trojročná premlčacia doba. Uvedená pôžička nebola zo strany veriteľa W. Š. doposiaľ ako nárok uplatnená ani voči žalovanému, ani voči žalobkyni. Dlh z tejto pôžičky žalovaný písomne uznal dňa 21.03.2015. Tento úkon, uskutočnený samostatne žalovaným, nezaväzuje žalobkyňu, preto v prípade jej postavenia vo vzťahu k veriteľovi nemožno uvažovať o desaťročnej premlčacej dobe, ktorá nastala iba vo vzťahu k dlžníkovi - žalovanému. Ak sa súd pri vyporiadaní zaoberá aj pohľadávkami a dlhmi, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, prihliadne aj na to, či tu už neuplynula premlčacia doba na uplatnenie nároku na zaplatenie dlhu. Ak by výsledky objasnenia tejto otázky nasvedčovali tomu, že táto premlčacia doba už uplynula, potom podľa judikatúry je správne, aby sa pri vyporiadaní rozhodlo, že obaja spoluvlastníci sú povinní uhradiť takýto dlh v rovnakom pomere (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cz 6/1989, R 7/1991). Vzhľadom na uvedené právne závery súd rozhodol tak, že záväzok zo zmluvy o pôžičke vo výške 8.850 eur, ktorú uzavrel žalovaný s veriteľom W. Š., nar. XX.XX.XXXX, preberajú strany sporu v rovnakom pomere. V prípade uplatnenia nároku zo strany veriteľa môže každý dlžník uplatniť rovnaké námietky, aké boli použité v tomto konaní. Na tomto mieste súd zároveň zdôrazňuje, že vyporiadanie spoločných práv a povinností sa týka len vzťahov medzi manželmi a nezasahuje do práv tretích osôb.

31. Každý z bývalých manželov v konaní tvrdil vnos z výlučného majetku na spoločný majetok. Žalobkyňa tvrdila, že pozemky v jej výlučnom vlastníctve, ktoré získala darom od svojho otca, previedla kúpnu zmluvou za trvania manželstva na tretiu osobu za kúpnu cenu 15.000 eur, avšak peňažné prostriedky z predaja pozemkov boli zaslané kupujúcim na bankový účet, ktorý nepozná a nevie ako a kde boli tieto prostriedky použité. Uvedené skutočnosti zostali však len v rovine tvrdení. Žalobkyňa nepredložila v konaní nijaký dôkaz, ktorý by preukazoval jej tvrdenia, že vlastnila pozemky nadobudnuté darom od svojho otca, ani dôkaz o tom, že by tieto pozemky mali byť následne predané a kúpna cena za ne mala byť spotrebovaná v manželstve. Žalobkyňa v konaní predložila len inú kúpnu zmluvu, ktorá sa však netýkala ňou tvrdených skutočností a nebola spôsobilá preukázať jej tvrdenia ohľadom vnosu vo výške 15.000 eur do spoločného majetku. Súd preto konštatujúc neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou na uvedené skutočnosti nemohol pri vyporiadaní prihliadať.

32. Žalovaný tvrdil vnos z výlučného majetku na spoločný majetok, ktorý pochádzal z predaja bytu, ktorý bol pôvodne nadobúdaný ako družstevný byt od Stavebného bytového družstva Liptovský Mikuláš. Kúpnu zmluvou spísanou formou notárskej zápisnice zo dňa 26.03.2004 previedli strany sporu ako

predávajúci L.. F. A. a manželke L.. V. A. N. Č.. X D. X. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX na ulici N. v U. O., ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 7423/398967-in. Zmluvou č. 1694-144/2002 zo dňa 12.03.2002 previedlo Stavebné bytové družstvo Liptovský Mikuláš uvedený byt do vlastníctva strán sporu. V konaní bolo potrebné vyriešiť otázku, komu vlastnícky patril tento byt pred jeho prevodom kupujúcemu L.. F. A.L. a manželke L.. V. A., aby bolo možné ustáliť, či výťažok z predaja tohto bytu je výlučným vlastníctvom žalovaného a potom je potrebné ho zohľadniť ako osobný vnos žalovaného do spoločného majetku, alebo ide o výnos z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z listinných dôkazov predložených žalovaným je zrejmé, že žalovaný bol prijatý za člena družstva na základe prihlášky zo dňa 14.08.1979. Následne žalovaný uhradil bytovému družstvu základný členský vklad a zápisné, čo je preukázané poštovými poukážkami. Dňa 18.09.1979 bol žalovanému pridelený družstevný byt. Na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22.02.1994, č. k. 11C/227/93-25, súd zrušil právo spoločného nájmu družstevného bytu, nachádzajúceho sa v U. O. D. X. N., V. H. N. Č.. X, žalovaného a jeho bývalej manželky I. W., pričom za nájomcu uvedeného bytu súd určil ako člena družstva navrhovateľa W. W.. Z uvedených listinných dôkazov je zrejmé, že po celú dobu až do prevodu bytu do vlastníctva žalovaného a žalobkyne bol jediným členom družstva žalovaný. Po uzavretí manželstva dňa 23.11.1994 bola žalobkyňa prihlásená iba ako nájomca tohto bytu spolu so žalovaným, avšak členkou družstva nikdy nebola. Súd poukazuje na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z., ktoré je potrebné považovať za úpravu špeciálnu vo vzťahu k všeobecnej úprave nadobúdania majetku za trvania manželstva, obsiahnutej v § 143 Občianskeho zákonníka. Uvedené ustanovenie jednoznačne zakotvuje prevod bytu do vlastníctva iba toho z manželov, ktorý je členom družstva. Prednosť takejto zvláštnej úpravy, nemožno preklenúť žiadnym právnym výkladom, podľa ktorého by v tomto prípade nadobudli byt obaja manželia do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vzhľadom na to, že žalovaný nadobudol v prejednávanej veci, členstvo a nájom bytu ešte pred uzavretím manželstva, vzniklo manželom právo spoločného nájmu družstevného bytu (§ 704 ods. 2 Občianskeho zákonníka), nevzniklo im však spoločné členstvo v družstve a členský podiel sa nestal spoločným. Uzatvorenie manželstva strán sporu nemalo teda za následok skutočnosť, že žalobkyňa by sa stala členkou družstva a pokiaľ by pred uzatvorením zmluvy o prevode bytu, nedošlo najskôr k prevodu členských práv a povinností z manžela - člena na druhého manžela, podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, prichádzal by do úvahy jediný záver, že žalobkyňa, keďže nebola členkou družstva v čase uzatvorenia zmluvy o prevode bytu, pretože v tom čase bol členom družstva len žalovaný, neprináležalo jej právo na prevod predmetného bytu do vlastníctva, hoci na kúpnej zmluve zo dňa 12.03.2002 je uvedená ako nadobúdateľ rovnako ako žalovaný. Z dokazovania vyplynulo, že manželia boli spoloční nájomcovia družstevného bytu, ale neboli spoloční členovia družstva. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 591/2014, konštatoval, že ak nevzniklo spoločné členstvo manželov v bytovom družstve, potom byt, ktorý nadobudol do vlastníctva podľa § 16 zákona č. 182/1993 Z. z. ten z manželov, ktorý sa stal členom družstva, nie je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. So zreteľom na špecifický charakter práva spoločného nájmu podľa § 704 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ člen družstva, ktorý je nájomcom družstevného bytu, nadobudol tieto práva pred uzavretím manželstva, pri prevode vlastníctva družstevného bytu do výlučného vlastníctva člena družstva, nedochádza k transformácii družstevných práv oboch manželov (aj keď sú spoločnými nájomcami bytu) ale iba k transformácii družstevných práv toho z manželov, ktorý je zároveň členom družstva (ide o majetok nadobudnutý jedným z manželov za majetok patriaci do výlučného vlastníctva tohto manžela). To znamená, že v takomto prípade nedochádza k nadobudnutiu nového majetku, ani rozmnoženiu doterajšieho majetku za trvania manželstva, ale ide iba o zmenu, ktorá nemá vplyv na povahu veci ako predmetu osobného vlastníctva. Preto v tomto prípade nedochádza ani k vzniku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nadobudol zmluvou č. 1694-144/2002 zo dňa 12.03.2002 byt do výlučného vlastníctva. Získaná kúpna cena z následného predaja tohto bytu manželom A. predstavuje výlučný majetok žalovaného, preto súd na ňu prihliadal pri vyporiadaní. Zohľadnil však kúpnu cenu vo výške ako bola uvedená v kúpnej zmluve zo dňa 26.03.2004, t. j. sumu 683.800 Sk (22.698 eur), nakoľko žalovaným tvrdená kúpna cena vo výške 928.000 Sk preukázaná nebola. O uvedenú sumu potom súd pri vyporiadaní ponížil hodnotu rodinného domu na sumu 251.302 eur.

33. Hodnota hnutelných vecí tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a pripadajúcich žalobkyňi je 14.784,97 eur. Hodnota hnutelných vecí a nehnuteľností tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a pripadajúcich žalovanému je 266.686,83 eur. Celková hodnota bezpodielového spoluvlastníctva manželov je teda 281.471,80 eur. Podiel každého z manželov na

spoločnom majetku potom predstavuje sumu 140.735,90 eur. Od tejto čiastky na účely výplatku žalobkyne súd odpočítal hodnotu hnutelných vecí, ktoré pripadajú žalobkyni, t. j. odpočítal sumu 14.784,97 eur. Celkovo teda súd zaviazal žalovaného vyplatiť žalobkyni na vyrovnanie hodnoty jej podielu sumu 125.950,93 eur (140.735,90 eur - 14.784,97 eur). Keďže súd záväzky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadal tak, že pripadli stranám sporu v rovnakom podiele, nijako sa to nedotýka výplatku v prospech žalobkyne určeného súdom vo výške 125.950,93 eur. Vzhľadom na výšku plnenia súd určil dlhšiu lehotu na plnenie a to do 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V prejednávanej veci nie je možné stanoviť pomer úspechu a neúspechu (každý strane sporu pripadla polovica vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov aj so zreteľom na súdom určenú hodnotu výplatku v prospech žalobkyne), pričom strany mali priestor vyporiadať si bezpodielové spoluvlastníctvo bez toho, aby im vznikli trovy súdneho konania. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov muselo byť však vyporiadané súdom, keďže po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov strany neuzavreli dohodu a žalobu mohol podať ktorýkoľvek z nich.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.